

Bart: 'MIJN TWEE
OUDSTE KINDEREN
ZIJN UIT MIJN
LEVEN GESNEDEN.
Ze worstelen allebei
met psychische
problemen'

Bart en zijn dochter Femke als kleuter. Het meisje is intussen 15 en keerde zich volledig van haar vader af.

'Afgewezen worden door m'n kinderen... het breekt mijn hart.' Dominique en Bart kregen beiden na hun scheiding te maken met ex-partners die de kinderen moedwillig bij hen weghouden. Zij voelen zich compleet machteloos, want de rechtbank kan weinig doen. Die zo vaak voorkomende straffeloosheid inspireerde de pas opgerichte actiegroep Blauw Hart: zij trekken naar de familierechtbanken met de dringende oproep voor een kordate aanpak van 'ouderverstoting'.

Bij ouderverstoting verbindt het kind zich heel sterk met één ouder - niet zelden onder invloed van die ouder - en minacht het de andere, zonder geldige reden zoals mishandeling of verwaarlozing, lezen we op de website van het Steunpunt Ouderverstoting.

Volgens de actiegroep Blauw Hart, die enkele maanden geleden werd opgericht en strijdt voor de erkenning van het verschijnsel ouderverstoting, speelt de huidige werking van de familierechtbanken enkel in de kaart van verstotende ouders. 'Wie een vonnis over de omgangsregeling niet

respecteert, kan vaak jarenlang straffeloos zijn gang gaan', zegt Elke Swift van de actiegroep.

DUBBELE VERSTOTING

Bart Van de Poel (47) kan ervan meespreken. Zijn twee oudste kinderen, Matteo* (20) en Femke* (15), keerden zich in de loop der jaren totaal van hem af.

De ellende begon toen Barts huwelijk met de moeder van Matteo fout liep, anderhalf jaar na de geboorte van de jongen. 'Ik werd toen niet alleen uit ons huis gezet, maar ook uit het leven van mijn zoon geweerd.

ALARMBEL BIJ FAMILIERECHTBANKEN

Mijn ex stelde onredelijk hoge eisen rond de opvang van onze zoon. Zij werkte parttime, maar ik had een job op de luchthaven met wisselende uren. Dus vroeg ik wat flexibiliteit rond de opgelegde weekendregeling, maar dat viel in dovemansoren. Ook bij de rechter. Dus ik plooidde me in alle bochten om mijn zoon te zien.'

En lukte dat meestal?

Helaas, m'n ex kwam de omgangsregeling niet na. Opvallend vaak kwam ze met een ziektebriefje voor de kleine. En nadat ik hemel en aarde had verzet om tijdens de zomervakantie twee weken vrij te krijgen, bleek op het moment van de wissel dat Matteo al met zijn grootouders op vakantie vertrokken was naar Spanje.

Kon je die inbreuken via juridische weg laten aanpakken?

Dat leverde niet veel op. Na enkele meldingen en pv's werd mijn ex op het matje geroepen bij de dienst Jeugd en Gezin van de politie, maar enkele maanden later begon het spel opnieuw. Ondertussen veranderde mijn zoon van een vrolijk, speels kind in een emotioneel, stil jongetje. Er zat geen leven meer in. Een sandwich eten, daar deed hij een halfuur

over. Af en toe plaste hij zelfs in zijn broek van angst. Wat wil je, dat kind kreeg ingefluisterd dat alles bij papa slecht was. Hij fleurde enkel op als we op stap gingen. En dus gingen we elk weekend naar een pretpark, de speeltuin of de zoo, ook al had ik het financieel niet breed.

Zo konden jullie toch verder jullie band opbouwen...

Ja, maar als hij dan op zondagochtend zijn kleertjes van mama weer moest aantrekken, sloeg de sfeer om. Ik heb hem vaak met tranen in m'n ogen naar zijn moeder gebracht. Meestal sleurde zij hem aan zijn armpje binnen en volgde er nog een stortvloed aan verwijten. Maar ik kreeg een nog véél zwaardere rekening gepresenteerd nadat ik haar op overspel had laten betrappen, omdat de uitkoop van het huis wel erg lang

maar er gaan maanden voorbij voor zo'n verslag op de familierechtbank belandt. En dan nog volgde ze de opgelegde regels niet. Ik zag mijn zoon één uurtje om de twee weken. Via het CAW. Niet lang nadat de weekendregeling hersteld was, liep Matteo toen hij bij mij was een hoofdbuil en een schram op bij een val. Drie dagen later moest ik me al verantwoorden op de jeugdrechtsbank en verliep de omgangsregeling opnieuw via een bezoekerscentrum.

Voor een buil beland je toch niet op de jeugdrechtsbank?

De dokters hadden ook opgemerkt dat Matteo met zichzelf geen blijf wist. Hij kneep zichzelf in de benen, had enkele kneuzingen op zijn bil. Die jongen zat zó slecht in zijn vel... Ze hebben toen automutilatie vastgesteld. Ik heb Matteo gezien tot zijn

negende. Ik was meer dan 10.000 euro kwijt aan advocatenkosten en stond nergens, er kwam geen regelmaat in de omgangsregeling. De rechtbank kon gewoon niets doen.

Tijdens je eerstvolgende relatie kreeg je een dochter. Maar ook met Femke heb je geen contact meer.

Nee. (stil) Femke was nog 'n baby toen haar moe-

der onze relatie verbrak. Omdat ze weigerde de omgangsregeling na te leven, stuurde de rechtbank aan op bemiddeling via het CAW. Dan ben je wéér maanden verder. Toen ik m'n dochter na twee jaar terugzag, was ik een vreemde voor haar. Pas toen er fysieke dreigementen uit de familie van Femkes moeder kwamen, zei de rechter tegen haar: 'Dit kan hij toch niet verzonnen hebben?' De bezoeksregeling ging 'n maand goed, toen begon de miserie opnieuw. Uiteindelijk heb ik de juridische strijd om Femke ook moeten staken. De kosten liepen te hoog op, het emotioneel en fysiek lijden werd ondraaglijk.

Heb je sindsdien nog contact gehad met je kinderen?

Toen Matteo in het vierde middel-

BART VAN DE POEL

'Mijn ex werd op het matje geroepen bij de politie, maar enkele maanden later begon het spel opnieuw. Intussen veranderde mijn zoon van een vrolijk, speels kind in een emotioneel, stil jongetje'

aansleepte. Toen stonden haar vader en haar vriend me op te wachten met een honkbalknuppel om me mores te leren. Ik ben toen afgevoerd met de ambulance en mijn arm is anderhalve maand verlamd gebleven. Mijn ex, die er met de kleine op stond te kijken, zei: 'Kijk wat we met de stoupe papa doen.' Matteo was vier.

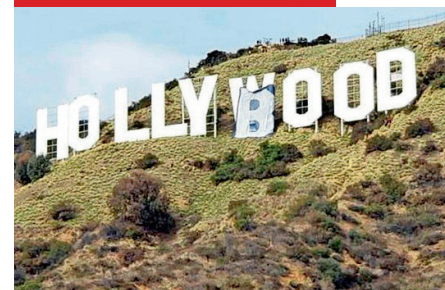
Op zo'n moment moet de familierechtbank toch maatregelen treffen?

De rechter gaf haar, haar partner en haar vader een berisping en stuurde aan op bemiddeling, maar in de praktijk behield mijn ex gewoon vrij spel. Een maatschappelijk onderzoek op mijn verzoek bracht wel een opvoedingsprobleem bij de mama aan het licht. Hierop werd het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg ingeschakeld,

Bart trekt zich op aan zijn huidige vrouw Sarah, hun zoon Leyon en zijn plusdochter Kyana.

STUNT TEGEN BORSTKANKER

Hollywood was even Hollyboob

De beroemde witte Hollywood-letters in de heuvels van Los Angeles ondergingen even een opvallende aanpassing. Enkele mensen hadden met dekzeilen de letters W en D in een B veranderd, om het woord 'Hollyboob' te vormen ('Boob' is Engels voor borst, nvdr) en zo aandacht te vragen voor de strijd tegen borstkanker. Daarna werden de actievoerders echter opgewacht door de politie met een boete. Ze bevonden zich namelijk op privéterrein.

HOLLYWEED

Het 15 meter hoge Hollywood Sign is in de geschiedenis al vaker gebruikt voor woordspelingen. Zo werd paus Johannes Paulus II bij zijn bezoek in 1987 begroet met 'Holywood'. Tien jaar eerder veranderden voorstanders van een milde marihuana-wet de letters al eens in 'Hollyweed'. In 2017 werd dat overgedaan, na de legalisering van marihuana in Californië. ■ WN

kind niet meegeeft, wel moeten kunnen verplichten om de verblijfsregeling na te leven. Vanaf 't begin vraag ik al een dwangsom van 250 euro voor elke overtreding. Tevergeefs. Alles blijft op zijn beloop tot de zaak opnieuw voor de familierechtbank komt. Afgelopen zomer, voor het Hof van Beroep in Antwerpen, kreeg ik de opmerking dat ik moet stoppen met klacht neer te leggen. Maar wat moet ik anders doen? Ik voel me zo machteloos...

Is er sindsdien iets verbeterd?

DOMINIQUE OLAERTS

'Mijn ex heeft een pro deo-advocaat, het kost haar geen cent om te procederen. Tot je er als verstoten ouder aan kapotgaat. Maar de grootste verliezers zijn de kinderen'

Sinds dat laatste vonnis wordt de regeling weer strak gevolgd, maar in afwachting van nieuw maatschappelijk onderzoek zie ik mijn kinderen maar één weekend op twee. En ondertussen grijpt mijn ex alles aan om ervoor te zorgen dat ik verstoten word door mijn dochters. Zelfs de coronacrisis heeft ze gebruikt om hen bij me weg te houden. **Hoe gaan je dochters hiermee om?**

Die meisjes komen uiteraard in een loyaliteitsconflict terecht. Julie heeft gekozen voor haar mama. Ze komt enkel naar me toe omdat Jeugdzorg het verplicht. Wat wil je, van hun moeder mógen ze het gewoon niet leuk vinden bij papa.

Wat doet dit met jou als vader?

Afgewezen worden door je kinderen, die je het liefst ziet van de hele wereld... het breekt m'n hart. Ik heb diep gezeten. Gelukkig heb ik vier maanden geleden mijn vriendin Daniëlle,

een weduwe, leren kennen. Haar zoontje Vincent vraagt zich luidop af waarom Julie en Manon zo weinig langskomen en of ze hun papa dan niet lief vinden? De psycholoog waar Julie nu in behandeling is, heeft trouwens laten weten dat mijn dochter zich schaamt voor haar keuze. Op een avond legde ze in de zetel haar hoofdje toch al eens tegen mijn schouder. Maar daarmee is het probleem natuurlijk niet opgelost. Mijn ex stuurt aan op bezoek onder begeleiding, terwijl zwart op wit werd vastgelegd dat we allebei evenwaardige ouders zijn. Ik maak me zorgen over de toekomst van mijn dochters.

Ben je bang om hen te verliezen?

Mijn ex heeft recht op een pro

deo-advocaat, waardoor de zaak gewoon op de rol blijft staan. Het kost haar geen cent om te procederen. Tot je er, als verstoten ouder, aan kapot gaat. Maar de grootste verliezers bij ouderverstoting, dat zijn de kinderen.

ACHTER DE FEITEN AAN

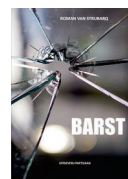
De actiegroep Blauw Hart ijvert bij de familierechtbanken voor een early warning-systeem bij ouderverstoting. 'Hoe vroeger de problematiek wordt gedetecteerd, hoe beperkter de schade', zegt Elke Swift. 'Tijd is een cruciale factor.'

Cleo Hendriks, Advocaat Family bij Ingentia Advocaten, beaamt dat ouderverstoting een teer punt blijft in familierecht. 'Het valt gewoon heel moeilijk te verhelpen met de rechtsmiddelen die vandaag voorhanden zijn. Rechters zien zich vaak gedwongen achter de feiten aan te hollen. Op het moment dat er sprake is van ouderverstoting,

horen de kinderen al 'n hele tijd maar één klok meer luiden. Als de omgangsregeling niet wordt gerespecteerd, kan de rechter wel een dwangsom opleggen, maar dan raak je aan de financiële stabiliteit van het gezin. En 'n kale kip kan je ook niet plukken. Vanaf een bepaalde leeftijd kan je een kind trouwens moeilijk nog fysiek dwingen naar de andere ouder te gaan. Uit pure machteloosheid geeft de verstoten ouder het gevecht dan ook vaak op. Dan wacht men liever tot de kinderen tot de jaren van verstand komen.'

Vroeger ingrijpen bij een vechtscheiding blijkt ook niet evident. 'Bij aanvang van een echtscheidingsprocedure wordt er altijd de optie geboden tot bemiddeling', aldus Cleo Hendriks. 'Daar moet echt zwaarder op ingezet worden. Sommige Waalse familierechtbanken werken al met de Cochem-methode. Dan gaan de ouders bij de opstart van de procedure verplicht met alle betrokken partijen, van advocaten tot rechters en psychologen, rond de tafel zitten voor een werkbare verblijfsregeling. Ouders moeten gewoon veel beter begeleid worden om uit die vechtscheiding te stappen. Want de oorzaak van ouderverstoting ligt toch vaak in onverwerkte negatieve emoties jegens de ex-partner.' ■

**Julie, Manon, Matteo en Femke zijn schuilnamen.*

INFO

'Barst' van Roman Van Strubbarq vertelt het waargebeurde verhaal van een vader die al zes jaar strijdt voor zijn dochter.

INFO

www.steunpuntouder-verstoting.com en de Facebookgroep **Blauw Hart**

TEKST: GLENDA SMITS / FOTO'S: KRISTOF GHYSELINCK

SLACHTOFFERS VAN OUDERVERSTOTING

baar zat, kwam ik er toevallig achter dat hij een psycholoog zag. Ik ben hem eens gaan opwachten, en toen barstte hij in tranen uit. 'Als er iets is, ben ik er voor jou', zei ik. Blijkbaar had de moeder van Femke hem als kind eens in onze kelder opgesloten en in bad onder water geduwd. Ik viel compleet uit de lucht en wilde klacht indienen, maar de feiten dateerden van vijf jaar voordien. Diezelfde week spraken Matteo en ik nog eens af achter de rug van z'n moeder om bij te praten.

Hebben jullie het contact toen kunnen herstellen?

BART VAN DE POEL

'Mijn dochter kreeg als kind te horen dat papa niet naar haar omkeek. Als ik aanbelde, maakte mijn ex haar wijs dat het de postbode was'

Twee jaar lang is Matteo ons stiekem komen opzoeken op woensdagnamiddag. We hadden een heel goede band. Het klikte ook met m'n vrouw Sarah. En hij leerde zijn halfbroertje Leyon (6) kennen, het zoontje van mij en Sarah, en z'n stiefzus Kyana (13). Maar op 'n dag stuurde Matteo een berichtje dat hij de situatie niet meer aankon. Zijn moeder was erachter gekomen. Matteo wilde ook de achternaam van zijn pluspapa aannemen. Mijn zoon, voor wie ik al twintig jaar vecht! De jongen die me enkele jaren geleden als eerste toevertrouwde dat hij andersgeaard is. Dan betekenen je toch iets voor hem? Sinds kort weet ik dat Matteo haast een schooljaar lang heeft thuisgezet met een depressie...

Weet je ook hoe het nu gaat met je dochter Femke?

Niet veel beter. Zij zat al eens in crisisopvang. Toen ze me twee jaar geleden contacteerde,

vertelde ze over de moeilijke relatie met haar moeder en stiefvader. Als kind kreeg ze te horen dat papa niet naar haar omkeek. Als ik aanbelde, maakte mijn ex haar wijs dat het de postbode was. Door mijn versie van de feiten zag ze dat voor 't eerst in 'n ander licht.

En zo konden jullie weer closer worden...

Ik sprong een gat in de lucht toen ze me op een dag belde om haar te komen halen na 'n ruzie met haar moeder. Maar die dreigde dat ze niks mee zou krijgen als ze naar mij kwam. Ik ben dan meteen naar daar gere-

den, 240 kilometer verderop.

Uiteindelijk is ze naar haar halfzus gegaan. Kort nadien kwam dan dat telefoontje van de crisisopvang. Ze hadden mijn goed-

keuring nodig, voor de facturatie. (*zucht*) Meestal hol ik achter de feiten aan. In mijn conflict met Matteo over zijn naamsverandering heeft Femke ondertussen partij voor hem gekozen. Sindsdien is het contact met hen allebei verbroken.

Als vader blijf je achter met lege handen. Hoe voelt dat?

'Ouderverstoting is heel moeilijk te verhelpen met de rechtsmiddelen die momenteel voorhanden zijn', zegt advocate Cleo Hendriks.

Dominique procedeert al jaren om zijn twee dochters regelmatig te kunnen zien. 'Het Hof van Beroep zei dat ik moet stoppen met klacht neer te leggen. Maar wat moet ik anders doen?' vraagt hij zich vertwijfeld af.

Vreselijk. En toch heb ik niet gefaald, vind ik. Integendeel, ik heb psycholoog, bemiddelaar en kinderpsychiater gespeeld in een materie waar ik voordien *de botten* van af wist. Ik heb met andere verstoten ouders oplossingen gezocht, tevergeefs. Mijn gevoel van onmacht is groot. In ons rechtssysteem kunnen verstotende ouders jarenlang ongestraft hun gang gaan. (*stil*) Het heeft soms niet veel gescheeld of ik had me te pletter gereden tegen een boom... Ik trek me op aan Leyon, mijn jongste, en Kyana. Met hen haal ik in wat ik bij mijn andere kinderen zo hard heb gemist. Hoewel, die verloren tijd haal je niet meer in. En mijn kinderen, die zijn het grootste slachtoffer. Net als de familie, de grootouders...

SPOORLOOS VERDWENEN

Dominique Olaerts (50) ziet zijn dochters wel nog, maar na een strijd van vier jaar voor een rechtvaardige omgangsregeling voelt hij Julie* (9) en Manon* (3) toch wegglijpen.

'Mijn ex-vrouw is geen slechte moeder, maar ze heeft het erg moeilijk om onze dochters met mij te delen. Kort na de breuk is ze zes weken spoorloos verdwenen met de kinderen. Nadien

Dominique vindt steun bij zijn vriendin Daniëlle en haar zoon Vincent (7).

mocht enkel de oudste af en toe langskomen. De jongste mocht ik zelfs niet oppakken. De omgangsregeling, vastgelegd door de rechter, lapte mijn ex gewoon aan haar laars. Als ik Julie ging afhalen op school, was ze zeggend ziek of net opgepikt door mijn ex-schoonmoeder.

Kon de rechtbank je ex niet dwingen om de meisjes mee te geven?

Kinderen worden niet meer manu militari weggehaald bij een ouder. Veel te traumatisch. Maar men zou de ouder die het